

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 18 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wieczorek

Protokolant: st. sekr. sąd. Maria Kaczmarek

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2018 r. w Poznaniu

na rozprawie sprawy z powództwa E. H., P. H. (1)

przeciwko K. P., M. K.

o zapłatę

- 1. Oddala powództwo;**
- 2. Kosztami postępowania obciąża powodów w całości pozostawiając rozliczenie kosztów referendarzowi sądowemu.**

SSO Agnieszka Wieczorek

UZASADNIENIE

Powodowie E. H. i P. H. (1) wnieśli o zasądzenie od pozwanego K. P. kwoty 164.048,18 zł z tytułu zwrotu bezprawnie wyegzekwowanej należności i kwoty 192.096 zł z tytułu szkody poniesionej w związku z zajęciem majątku stanowiącego wspólność majątkową.

Uzasadniając swoje żądanie powodowie wskazali, że dnia 23 marca 2015 r. zostało wszczęte przeciwko P. H. (1) postępowanie egzekucyjne na podstawie tytułu wykonawczego, którym był wyrok Sądu Okręgowego w Ł. (...) z 20 lutego 2015 r. W pierwszej kolejności powodowie zarzucili, że treść nadanej wyrokowi klauzuli wykonalności jest nieprawidłowa, bowiem nie zawiera numeru PESEL dłużnika. Dodatkowo powodowie podnieśli, że w trakcie prowadzonego na podstawie powyższego tytułu wykonawczego w trakcie postępowania egzekucyjnego zajęto między innymi 340 sztuk trzody chlewnej, mimo, że stanowiła ona składnik majątku wspólnego. Ponadto, w ocenie powodów, egzekucja doprowadziła do powstania szkody poprzez konieczność przetrzymania zwierząt w gospodarstwie. To zaś wiązało się z koniecznością poniesienia dodatkowych nakładów na paszę i ze spadkiem wartości zwierząt. Powodowie wywodzili także, że komornik dokonał zajęcia wierzytelności dłużnika, która także wchodziła w skład majątku wspólnego.

Pozwany K. P. wniósł o oddalenie powództwa. Jego zdaniem nie można przypisać podjętym przez niego działaniom bezprawności. W pierwszej kolejności zwrócił uwagę, że nie może odpowiadać za spadek wartości świń w okresie ich zajęcia. Szkada z tego wynikająca jest zdaniem pozwanego efektem nieprawidłowej pieczy nad zwierzętami, w szczególności tego, że powód nie zwrócił się o sprzedaż świń z wolnej ręki za określoną cenę minimalną w trybie art. 864(1) K.p.c. Ponadto pozwany zwrócił uwagę, że zgodnie z art. 857 § 2 K.p.c. dłużnikowi nie przysługuje roszczenie do wierzyciela z powodu uszkodzenia lub zaginięcia zajętych ruchomości podczas ich

przechowywania, zaś na podstawie art. 858 K.p.c. dłużnik - dozorca nie może żądać zwrotu wydatków związanych z przechowywaniem rzeczy.

Zdaniem pozwanego nieprawdą jest również, że zajęta trzoda chlewna stanowiła składnik majątku wspólnego. Świadczą o tym jego zdaniem zamówienia dostawy warchlaków, w których jako jedyny kupujący wymieniony jest powód, a dodatkowo, jak wynika z (...) samodzielnie prowadzi on działalność gospodarczą. Ponadto, w trakcie zajęcia potwierdził, że trzoda stanowi jego własność.

W piśmie z dnia 16 czerwca 2017 r. powodowie sprecyzowali, że kwoty 192.096 zł domagają się od K. P. i komornika M. K. in solidum. Ich zdaniem do powstania szkody przyczyniło się również niezgodne z prawem zachowanie komornika. Powodowie podkreślili również, że w trakcie zajęcia informowali komornika o woli sprzedaży trzody w niedalekiej przyszłości, ale informacja ta nie wpłynęła na dokonywane czynności.

Pozwany Komornik Sądowy M. K. również wniósł o oddalenie powództwa. Podkreślił, że obecny przy czynności zajęcia powód oświadczył, że ruchomości stanowią jego własność. Podobnie w skardze na tę czynność nie wskazywał, by stanowiły one przedmiot majątku wspólnego. Komornik wskazał również, że nie miał podstaw do kwestionowania wskazanych przez wierzyciela sposób egzekucji.

Sąd ustalił, co następuje.

Dnia 20 lutego 2015 r. Sąd Okręgowy w Ł. (...), w sprawie (...) wydał wyrok, mocą którego zasądził od P. H. (1) na rzecz K. P. kwotę 261.141,51 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania. Orzeczenie to uprawomocniło się dnia 14 marca 2015 r. i nadano mu klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 20 marca 2015 r. Klauzula wykonalności nie zawierała numeru PESEL powoda.

Okoliczności bezsporne, a nadto dowód : wyrok SO w Ł. (...) z 20.02.2015 r. (k. 33-34).

Na podstawie powyższego tytułu wszczęte zostało postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. (...) M. K.. W jego trakcie, dnia 24 marca 2015 r., dokonano zajęcia ruchomości w postaci przyczepy ciężarowej, ciągnika rolniczego i 340 sztuk świń domowych. Dłużnik, P. H. (1), jako właściciela powyższych rzeczy, wskazał w toku zajęcia siebie.

W trakcie czynności komornik okazał dłużnikowi odpis tytułu wykonawczego. Powód nie miał wątpliwości, że dotyczy on jego osoby.

Okoliczności bezsporne, a nadto dowód : wniosek o wszczęcie egzekucji (k. 129-130), protokół zajęcia ruchomości (k. 37), zeznania powoda (k. 386v-387), M. K. (k. 387).

Powód zaskarżył powyższą czynność komornika podnosząc, że zajęcie zwierząt prowadzi do powstania po jego stronie szkody z uwagi na przerośnięcie zwierząt. Skarga ta została prawomocnie oddalona.

Dowód: skarga, postanowienie SR (odpowiednio k. 36, 88 akt komorniczych).

Komornik zajął również wierzytelność powoda w kwocie 53.032,25 zł wobec (...) S.A. wynikającą z wcześniejszej sprzedaży trzody chlewnej. Środki te, dnia 31 marca 2015 r. zostały przekazane na rachunek komornika. Wniesiona przez dłużnika skarga na tę czynność została prawomocnie oddalona.

Dowód: zajęcie (k. 18-19 akt komorniczych), pismo (...) S.A. z 31.03.2015 r. (k. 33 akt komorniczych), postanowienie SR (k. 107 akt komorniczych).

Zajęte przez komornika zwierzęta zostały zakupione w marcu, wrześniu i grudniu 2013 r. przez powoda P. H. (1), w związku z prowadzoną przez niego samodzielnie działalnością gospodarczą.

Dowód: zamówienie dostawy warchlaków (k. 131-133), dane z wpisu w rejestrze REGON (k. 134).

W czerwcu 2015 r. Powiatowy Inspektorat Weterynarii w O. powziął informacje, że stan trzody znajdującej się pod dozorem powoda jest najprawdopodobniej zły. Potwierdziła to przeprowadzona kontrola i nakazano powodowi sprzedaż zwierząt. Jako, że były one wówczas przedmiotem zajęcia Inspektorat zwrócił się do wierzyciela, który po uzyskaniu informacji o stanie stada wystąpił do komornika o zwolnienie zajętych zwierząt spod egzekucji.

Dowód: dokumenty z kontroli (k. 270-312), zeznania E. G. (k. 320-320v), M. N. (k. 347-347v), wniosek (k. 105 akt komorniczych).

Postanowieniem z dnia 9 czerwca 2015 r. umorzono egzekucję skierowaną do ruchomości w postaci trzody chlewnej.

Dowód: postanowienie (k. 38), anulowanie zajęcia (k. 39).

W dniach 23 i 24 czerwca 2015 r. powód sprzedał trzodę chlewną do Zakładów (...) w S.. Zwierzęta były już wówczas przerośnięte i ich wartość była niższa. Faktury dokumentujące tą sprzedaż zostały wystawione na powoda (faktura nr (...) na kwotę 53.082,25 zł) i powódkę (faktury nr (...) na łączną kwotę 107.115,93 zł). Wystawienie faktur również na powódkę wynikało z faktu prowadzenia przeciwko powodowi postępowania egzekucyjnego. Nigdy wcześniej powód nie prosił firmy (...) S.A. aby wystawiła faktury na rzecz jego żony.

Komornik sądowy, w dniu 24 czerwca 2015 r. dokonał zajęcia wierzytelności powoda w stosunku do (...) S.A. i w ten sposób wyegzekwował ok. 164 tys. zł.

Dowody: pisma (...) S.A. (k. 40-42), zajęcie wierzytelności (k. 43-44), faktury (k. 45-50), zeznania powodów (k. 190-191, 386v-387).

Postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Ł. (...) nadał wyrokowi z 20 lutego 2015 r. klauzulę wykonalności przeciwko małżonce dłużnika P. E. H., z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku wspólnego. Postanowieniem z dnia 23 października 2015 r. Sąd Apelacyjny w B. (...), na skutek zażalenia P. H. (1) i E. H., zmienił powyższe orzeczenie i oddalił wniosek.

Pozwany ponownie złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko powódce i został on prawomocnie uwzględniony postanowieniem Sądu Okręgowego w Ł. (...) z dnia 20 czerwca 2017 r.

Okoliczności bezsporne, a nadto dowody : postanowienia SO w Ł. (...) z 11.08.2015 r. i 20.06.2017 r. (odpowiednio k. 31-32 i 188-189), SA w B. (k. 27-30).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dowodów.

Za wiarygodne i autentyczne Sąd uznał dokumenty zgromadzone w sprawie, albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione podmioty, ich treść nie była podważana przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować je z urzędu.

Oddaleniu podległ wniosek powodów o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z dziedziny hodowli i sprzedaży trzody chlewnej. Dowód ten zmierzał do wykazania, że na skutek czynności pozwanych wartość trzody chlewnej spadła. Stanowić miało to szkodę, której naprawienia dochodzili w niniejszym postępowaniu powodowie. Jak zostanie jednak wykazane w dalszej części uzasadnienia powodowie nie wykazali bezprawności działania pozwanych, wobec czego przeprowadzenie dowodów na wysokość szkody było całkowicie niecelowe.

Nieprzydatne dla sprawy okazały się zeznania R. B.. Choć współpracował on z powodem to nie miał szczegółowej wiedzy o dokonanych u niego zajęciach, nie wiedział również jaki był stan zwierząt.

Podobnie nieprzydatne okazały się zeznania J. W., pracownika (...) S.A. Choć pamiętał współpracę z powodem, to jednak nie wiedział czy również powódka zawierała umowy z (...) S.A. i nie znał szczegółów transakcji z marca 2015 r.

Wiarygodne i przydatne dla sprawy okazały się natomiast zeznania R. C., również pracownika (...) S.A. Szczegółowo pamiętał on okoliczności współpracy z powodem. Wskazał, że nigdy wcześniej, przed lipcem 2015 r. spółka nie wystawiała faktur na rzecz powódki. Poproszony o wyjaśnienie zaistniałej sytuacji powód wskazał wówczas, że prowadzone jest przeciwko niemu postępowanie egzekucyjne, wobec czego dla obejścia dokonanych zajęć faktury muszą być wystawione na żonę.

Wiarygodne okazały się również zeznania E. G. i M. N. z Powiatowego Inspektoratu Weterynaryjnego w O., które przeprowadzały kontrole u powoda. Ich zeznania w całości pokrywały się z informacjami płynącymi z dokumentów sporządzonych w trakcie kontroli.

Zeznania powodów okazały się niewiarygodne w części, w jakiej twierdzili oni, że od lat prowadzą wspólnie gospodarstwo rolne. Nie potwierdza tego żaden dokument, poza kwestionowaną fakturą z lipca 2015 r. wystawioną przez (...) S.A. Zarówno wcześniejsze faktury, jak i umowy zakupu warchlaków zawierane były przez powoda. To z nim również współpracowali kontrahenci. Nigdy czynności z tym związanych nie dokonywała powódka.

Zeznania pozwanych Sąd uznał za w pełni wiarygodne i przydatne dla sprawy. Były one spójne, logiczne, uzupełniały się i znajdowały potwierdzenie w zgromadzonych dokumentach.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W toku niniejszego postępowania powodowie domagali się ostatecznie zasądzenia od pozwanego K. P. kwoty 164.048,18 zł z tytułu zwrotu bezprawnie wyegzekwowanej należności oraz od K. P. i komornika M. K. in solidum kwoty 192.096 zł z tytułu szkody poniesionej w związku z zajęciem majątku stanowiącego wspólność majątkową.

Podstawy prawnej pierwszego z żądań należy upatrywać 405 K.c. Zgodnie z tym przepisem kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości.

W przypadku zajęcia przesłanek określonych w art. 405 KC (wzbogacenie jednego podmiotu kosztem innego podmiotu) powstaje stosunek zobowiązaniowy (zobowiązanie), w ramach któregoubożonemu przysługuje roszczenie o zwrot wzbogacenia przeciwko temu podmiotowi, który bezpodstawnie wzbogacił się jego kosztem. Najogólniej i w uproszczeniu można więc powiedzieć, że bezpodstawnie wzbogacenie jest instytucją prawa cywilnego, umożliwiającą odzyskanie przez dany podmiot wartości majątkowej, którą utracił bez podstawy prawnej na rzecz innego podmiotu.

*Do powstania roszczenia z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia konieczne jest więc wystąpienie czterech przesłanek: zubożenia jednego podmiotu, wzbogacenia innego podmiotu, związku między zubożeniem a wzbogaceniem oraz braku podstawy prawnej wzbogacenia (tak też np. K. Pietrzykowski, w: Pietrzykowski, Komentarz KC, t. I, 2013, s. 1138, A. Ohanowicz, *Niesłuszne wzbogacenie*, s. 110, A. Ohanowicz, w: *System PrCyw*, t. III, cz. 1, 1981, s. 478). Brak którejkolwiek z tych przesłanek wyklucza powstanie roszczenia; przynajmniej w tym sensie są więc one równoważne (choć np. P. Mostowik, w: *System PrPryw*, t. 6, 2014, s. 239 uznaje za najważniejszą przesłankę braku podstawy prawnej wzbogacenia).*

*Zgodnie z dominującym stanowiskiem, powoda obciąża jedynie ciężar dowodu w zakresie jego zubożenia, wzbogacenia pozwanego i związku między zubożeniem a wzbogaceniem. To na pozwanym miały natomiast ciążyć dowód tego, że uzyskane przez niego wzbogacenie miało swoją podstawę prawną (tak m.in. A. Ohanowicz, *Niesłuszne wzbogacenie*, s. 376, E. Łętowska, *Bezpodstawne wzbogacenie*, s. 153; P. Księżak, w: *Osajda, KC. Komentarz*, t. II, s. 314).*

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie, o ile oczywisty jest fakt zubożenia powodów w związku z prowadzoną egzekucją i pozostający w związku z tym zubożeniem fakt wzbogacenia się pozwanego K. P., jako wierzyciela, to w ocenie Sądu zarówno to zubożenie jak i wzbogacenie miały podstawy prawne.

Stanowisko powodów opierało się na zarzucie, że w toku postępowania egzekucyjnego komornik, działając na wniosek wierzyciela i na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego wyłącznie przeciwko powodowi, dokonał zajęcia wierzytelności z tytułu sprzedaży trzody chlewnej spółce (...), która to wierzytelność należała do majątku wspólnego małżonków.

Analiza akt sprawy wskazuje, że pierwotnie, dnia 20 marca 2015 r. wyrokowi Sądu Okręgowego w Ł. (...) zasądzającego świadczenie pieniężne od powoda na rzecz pozwanego K. P. nadana została klauzula wykonalności przeciwko P. H. (2). Choć wierzyciel złożył wniosek o nadanie wyrokowi klauzuli wykonalności również przeciwko powodce, to pierwszy tak wniosek został ostatecznie oddalony. Dopiero drugi wniosek został uwzględniony a stosowne postanowienie uprawomocniło się dnia 19 marca 2018 r. Prowadzi to zatem do wniosku, że pomiędzy 20 marca 2015 r. a 19 marca 2018 r. wierzyciel dysponował wyłącznie tytułem wykonawczym przeciwko dłużnikowi, a nie jego żonie.

Zasady odpowiedzialności małżonków za zaciągane przez siebie zobowiązania normuje art. 41 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Zakres tej odpowiedzialności uzależniony jest w pierwszej kolejności od tego czy drugi z małżonków, niebędący dłużnikiem, wyraził zgodę na zaciągnięcie zobowiązania. Jeśli małżonek takiej zgody nie udzielił, zgodnie z paragrafem 2. przywołanego przepisu wierzyciel może żądać zaspokojenia z majątku osobistego dłużnika, z wynagrodzenia za pracę lub z dochodów uzyskanych przez dłużnika z innej działalności zarobkowej, jak również z korzyści uzyskanych z jego praw, o których mowa w art. 33 pkt 9, a jeżeli wierzytelność powstała w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa, także z przedmiotów majątkowych wchodzących w skład przedsiębiorstwa. W takim przypadku do egzekucji wystarcza tytuł wykonawczy wystawiony przeciwko dłużnikowi pozostającemu w związku małżeńskim (art. 7761 § 1), bez potrzeby nadania klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika.

Powyższe nie dotyczy jednak egzekucji wierzytelności, która powstała w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa. Do egzekucji takiej wierzytelności z przedmiotów wchodzących w skład przedsiębiorstwa niezbędny jest tytuł przeciwko obojgu małżonkom.

Nie budzi w niniejszej sprawie wątpliwości, że wierzytelność przysługująca powodowi w stosunku do (...) S.A. pozostawała w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa. Pod tym pojęciem należy bowiem rozumieć również prowadzenie gospodarstwa rolnego, a w jego ramach hodowli zwierzęcej, nastawionej na zysk (nie wyłącznie na własne potrzeby). Tak zatem powyższa wierzytelność nie podlegała zajęciu, bowiem wierzyciel nie dysponował tytułem wykonawczym wystawionym również przeciwko powodce.

Niemniej, Sąd doszedł do przekonania, że w okolicznościach niniejszej sprawy nie może to wprost prowadzić do uznania powództwa i zobowiązania pozwanego K. P. do zwrotu wyegzekwowanej kwoty. Sens przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu sprowadza się do ochrony osoby, która nie będąc zobowiązana została zubożona. Po stronie powódki jednakże takie zobowiązanie istniało - była ona bowiem zobowiązana do znoszenia egzekucji z majątku wspólnego małżonków. Sam brak klauzuli wykonalności wydanej przeciwko niej nie oznacza, że powódka nie jest zobowiązana. Postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności ma bowiem charakter deklaracyjny - nie tworzy nowego stosunku prawnego, lecz potwierdza istniejący już obowiązek. Brak tego dokumentu ogranicza więc jedynie niemożność prowadzenia postępowania egzekucyjnego.

Powyższe potwierdziło ostatecznie wydanie przez Sąd klauzuli wykonalności przeciwko powodce. Nie ma więc wątpliwości, że istnieją podstawy faktyczne i prawne aby egzekucja zasądzonego na rzecz pozwanego świadczenia została skierowana do majątku wspólnego powodów.

Na uwagę zasługuje w tym kontekście przepis art. 410 K.c. w którym ustawodawca wskazał, że nie można żądać zwrotu świadczenia nienależnego jeżeli świadczenie zostało spełnione, zanim wierzytelność stała się wymagalna. Przez analogię przepis ten można zastosować do niniejszego postępowania - choć w dacie zajęcia wierzytelności nie istniały ku temu podstawy, to jednak podstawy te ostatecznie, przed datą wyrokowania w niniejszej sprawie, zaistniały. W tych warunkach zwrot świadczenia pozostawałby w oczywistej sprzeczności z zasadami współżycia społecznego.

Na marginesie Sąd zaznacza również, że powodowie nie ponieśli w związku z przedwczesnym zajęciem wierzytelności żadnej szkody, a przynajmniej takich twierdzeń nie zgłosili. W szczególności nie wskazywali oni by, na przykład, środki pochodzące ze sprzedaży trzody chlewnej chcieli zainwestować, umieścić na lokacie itp. Tylko bowiem w takiej sytuacji wcześniejsza egzekucja środków mogłaby wyrządzić po ich stronie podlegającą naprawieniu szkodę. Jak bowiem zaznaczono już wcześniej zajęcie wierzytelności lub środków z tego pochodzących było nieuniknione, choć powinno nastąpić później aniżeli faktycznie do niego doszło.

Drugie z roszczeń, skierowane do obu pozwanych, dotyczyło zasądzenia kwoty 192.096 zł z tytułu szkody poniesionej w związku z zajęciem majątku stanowiącego wspólność majątkową.

Podstawę tego roszczenia stanowi art. 415 K.c. zgodnie z którym kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Warunkami odpowiedzialności na gruncie tego przepisu są wina oraz pozostająca z nią w związku przyczynowym bezprawność działania. Powodowie wywodzili, że bezprawność ta wynikała z faktu zajęcia, na podstawie tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności jedynie przeciwko powodowi trzody chlewnej, mimo, że stanowiła ona składnik majątku wspólnego. Dodatkowo zauważono, że zajęcie zwierząt doprowadziło do powstania szkody, bowiem na skutek ich dłuższej hodowli straciły na wartości i zużyły większą ilość paszy.

W tym kontekście należy zwrócić uwagę na następujące zasadnicze zagadnienia. Po pierwsze kluczowe znaczenia dla oddalenia powyższego żądania ma fakt, że powód był obecny przy

czynności zajęcia i w jej trakcie, zapytany przez komornika, oświadczył, że wskazane ruchomości, w tym trzoda chlewna, stanowią jego własność. Komornik nie miał podstaw do kwestionowania tego oświadczenia, wobec czego przyjął je za prawdziwe. Nie są natomiast przekonywujące twierdzenia pełnomocnika powodów o tym, że powód udzielił zgodnej z prawdą odpowiedzi skoro tak jak żona jest ich właścicielem. Gdyby rzeczywiście tak było, to odpowiedź udzielona przez powoda była niepełna. Powinien on wprost zaznaczyć, że ruchomości wchodzi w skład majątku wspólnego. Okoliczności tych nie podnosił on również w złożonej skardze na czynność zajęcia. Prowadzi to do wniosku, że w tamtym czasie powód sam nie miał wątpliwości co do tego, że pod tym kątem czynność była prawidłowa, a zatem, że ruchomości stanowią jego wyłączną własność i jako takie podlegały zajęciu. Nie sposób zatem uznać, iż czynności przeprowadzone przez pozwanego Komornika były w jakimś stopniu niezgodne z prawem.

Ponadto rację mają pozwani, że do powstania szkody na skutek zbyt długiego chowu zwierząt doprowadziły zaniechania powoda. Zgodnie bowiem z art. 864(1) § 1 K.p.c. komornik może sprzedać z wolnej ręki ruchomości niewymienione w art. 864 § 2, jeżeli dłużnik wyraził na to zgodę i określił minimalną cenę zbycia. Dłużnik nie wystąpił jednak do komornika z wnioskiem o taką sprzedaż, mimo stosownych pouczeń ze strony Komornika, a jego zgoda, jak stanowi przepis, była konieczna.

Bez znaczenia pozostawała natomiast kwestia braku nr PESEL powoda w klauzuli wykonalności. Jak zeznał sam powód nie miał on, podobnie jak komornik, wątpliwości, że przedstawiony mu tytuł wykonawczy dotyczy jego osoby. Brak numeru PESEL nie miał zatem żadnego wpływu na podejmowane czynności egzekucyjne.

Mając to na uwadze powództwo oddalono.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z art. 98 § 1 i 3 K.p.c. obciążając nimi w całości powodów, jako przegrywających. Szczegółowe rozstrzygnięcie w tym przedmiocie pozostawiono na podstawie art. 108 K.p.c. referendarzowi sądowemu.

SSO Agnieszka Wieczorek